A°. 1841. — N°. 95.

ZATURDAG, 27 NOVEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 26 November 1841.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. ERNST AUGUST VON WILLWEBER ET ALLSTAEDT, voor de Slavin *Leentje;* bekend staande ten name van ISAAC DEL PRADO.
En
2. JACOB ABRAHAM DE VRIES, voor de hem in eigendom toebehoorende Slavin genaamd *Julia.*

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welken tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

AANBESTEDING.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan de minst inschrijvende besteden, de *onmiddelijke* levering van

Eene partij KLEEDINGSTUKKEN, FOURNITURES etc.;

voor 's Lands Hospitaal, volgens de specifieke lijst en op de konditien en voorwaarden, welke ten Kantore der Financieële Administratie voor de gegadigden ter inzage liggen; alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten, vergezeld van Monsters, zullen worden aangenomen tot Woensdag den *eersten* December aanstaande, des middags ten *twaalf* ure.

Paramaribo, den 26 November 1841.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(40329) Op den 24 dezer maand, is alhier, in den ouderdom van 29 jaren, overleden de WelEdele Heer EDUARD DREES, in leven DIRECTEUR der Plantaadje *Spieringshoek.*

Paramaribo, den 26 November 1841.

(41406) De ondergeteekende verzoekt alle de genen welke van hem te vorderen hebben, om opgave te doen (ten einde de rekeningen te examineren en betaling te effectueren) ten Kantore van den Heer WM. GORDON in de *Oranjestraat, Paramaribo.*

Suriname, 24 November 1841.

De Britsche Commissaris Regter,
JOHN SAMO.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 23sten dezer, de Fransche Schoener la Rosa, Kapt. Victor Carrere, van Cayenne, hebbende 3 dagen reis; Passagier: de Heer Henry Labat.

UITGEKLAARD.

Den 24sten, het Schip Romke, Kapt G. R. Glim, naar Amsterdam; lading: 240 vaten Suiker, 2 balen schoone- en 5 dito vuile Katoen en 16 balen Cacao.

Mengelingen.

DE ONECHTHEID VAN OSSIAN BEWEZEN.

Het bedrog aan het licht gebragt.

Het vraagstuk is opgelost: geen twijfel bestaat er meer, — de gezangen van Ossian zijn onecht!

Het is voorzeker een zonderling verschijnsel, dat twee Engelschen van verheven, dichterlijk talent, door het schandelijkste letterkundig bedrog, een' grooten naam bij het publiek zochten te verkrijgen. De eene was Chatterton, die zoogenaamde gedichten uit de dertiende en veertiende eeuw vervaardigde en uitgaf. De andere was Macpherson, een schot, die voorgaf de fragmenten eens dichters uit de derde eeuw, met name Osian, verzameld en overgezet te hebben. — Beiden troffen, gelukkig de juiste snaar bij het publiek, leverden buitendien gedichten van wezentlijke waarde en werden met algemeenen bijval bekroond. Het bedrog van den eerste werd weldra ontdekt, en berokkende hem het welverdiende, doch betreurenswaardige lot dat hij zich om het leven bragt. — Dat van Macpherson werd wel vermoed, doch kon niet bewezen worden. Tevens gelukte het den listigen Schot, door een, den Noordbritten eigendommelijk gevoel van nationaliteit, de meeste zijner landgenooten op zijde te krijgen, zoodat de echtheid dier voorgewende Hooglandsche en overoude gedichten aan deze zijde der Tweed omhelsd werd. Eerst lang na Macpherson's dood was men in staat, de bedriegerij naauwkeurig aan te wijzen en op te helderen. — De toedragt der zaak is deze:

Macpherson, een geboren Hooglander, die, ofschoon geene historische kennis van de Gallische taal of hare verouderde vormen bezitten, dezelve nogtans algemeen sprak, was aanvankelijk met een klein en tamelijk goed dichtstuk »de Hooglander" bij het publiek opgetreden, doch niet opgemerkt geworden. Nu zocht hij zijn geluk als schrijver op eene andere wijze. Naar eene voorgewende overzetting van oud-Celtische gedichten uit de derde eeuw, liet hij de poëzij van Ossian in ongebonden stijl drukken en uitgeven. — De daarin geschilderde natuurtooneelen, de daarin heerschende en niet van sentimentele teederheid ontblootte zwaarmoedigheid, eene sierlijke, vloeijende taal deden hem de goedkeuring des publieks verwerven, welks nieuwsgierigheid door de voorgewende oudheid in de hoogste mate was opgewekt. — En deze gunstige opname bepaalde zich niet alleen tot Groot-Brittanje, maar had in geheel Europa plaats. In Duitschland, Frankrijk, Spanje en Italië kwamen overzettingen in het licht. In Engeland evenwel twijfelde men spoedig aan de echtheid. Bij eenigen liep het hedendaagsch sentimentele der barbaarsche helden in het oog. Anderen verwonderen zich, dat in het gansche boek geene schets van de Celtische godsdienst voorkwam, en Gibbon wees historische misslagen aan. — Om aan het publiek de oudheid der gedichten geloofbaar te doen schijnen, had Macpherson onder anderen, den Romeinschen Keizer Caracalla onder den naam van Caracul ingevoerd, als zullende deze met den Caledoniër Fingal gestreden hebben. Gibbon vond het in 't oog loopend, dat de Keizer gedurende zijne regering dien naam zou gevoerd hebben. De naam van Caracalla was hem eigentlijk uit spot, wegens zijne barbaarsche kleeding gegeven, en gedurende den tijd zijner regering, heette hij Antoninus Severus. De spotnaam is eerst na den moord des Keizers algemeen geworden. Voorts had hij een Romeinsch veldheer, die met de Caledoniërs (Caransius) streed, ten tooneele gevoerd, en — deze leefde ongeveer tachtig jaren later. — Ook voedde de geschiedkundige, scherpzinnige Hume, schoon zelf een Schot zijnde, grooten twijfel, terwijl zijne overige landgenooten uit nationalen trots en met vuur voor de echtheid der gedichten partij trokken. De strijd werd binnen kort aan weêrszijden met zoo veel hevigheid gevoerd, als slechts uit staatkundige of godsdienstige twisten ontstaan kan. Natuurlijk vervoegde men zich bij Macpherson dien de beroemde en scherpe Criticus Johnson al aanstonds voor een' gemeenen bedrieger uitkreet. Men verlangde dat hij met het manuscript, waarnaar hij de vertaling bewerkt had, of ten minste met dat der door hem gebezigde volksliederen, zou te voorschijn komen. — Macpherson wachtte zich echter wel, dit te doen. In het begin redde hij zich door grove afwijzingen; later, toen hij van het zoogenaamde Hooglandsche gezelschap 1200 pond had ontvangen, om de uitgave van het oorspronkelijk Gallische te bewerken, door zijdelingsche beloften en eene zekere geheimzinnigheid. Hij handelde eveneens als in onze dagen, de uitgever eener Grieksche overzetting van Sancuniathon, die dezelve in een klooster in Portugal zou gevonden hebben. Zoo gelukte het hem, zijne landgenooten in het algemeen, en het Hooglandsche gezelschap in Londen, dat hem betaald had, tot zijn' dood toe, door beloften te paaijen Na denzelven, in 1796, liet het Hooglandsche gezelschap bijzondere nasporingen in het werk stellen, terwijl de Schotten aanzienlijke geldsommen uitschoten. De uitslag van dit onderzoek was ten laatste, eene verzameling van poëtische gedichten, welke tot tekst van den *Macphersonschen Ossian* gediend hadden. Het getal derzelve was echter gering; ook moesten de uitgevers, even als in den aanvang, de

kennen, dat men de enkele gedichten uit een aantal plaatsen in andere moest bijeen gebragt hebben. Later was zelfs gebleken, dat een groot gedeelte dier zoogenaamde oorspronkelijke, uit den Engelschen tekst van Macpherson in het Gallisch waren overgezet geworden; de taal namelijk, was niet de Oud-Celtische, die zeer bekend is, maar dat Gallische dialekt, dat thans bij de Hooglanders in zwang is. Deze tekst is overigens tot nu toe, in Duitschland, als oorspronkelijk doorgegaan, en is door Ahlwardt vertaald.

Ook eenige Ieren hadden zich in den beginne in den strijd gemengd; maar men sloeg in dien tijd geene acht op hen. Eenigen hadden beweerd, dat de gezangen van Ossian van Ierschen oorsprong en naar Schotland waren overgebragt. Dit werd door de Schotten echter krachtig tegengesproken; maar de uitgevers van dien tekst hebben waarschijnlijk de juistheid dezer aanmerking op prijs gesteld. Zij lieten, namelijk, uit de Hooglandsche liederen eenige plaatsen weg, waarin Fingal, Ossian en anderen uitdrukkelijk als Ieren waren voorgesteld.

Eindelijk is de zaak, door het onderzoek van geleerde Ieren aan het licht gebragt. De Sagen van Fingal en anderen zijn van Ierschen oorsprong, waren in de middeleeuwen in Ierland algemeen verspreid, en deden eene menigte liederen ontstaan, waarvan er nog een aantal, als manuscripten, uit de 14e en 15e eeuw, voorhanden zijn. Ook het plaatselijke van Ierland doet aan deze Sagen denken, terwijl ze in Schotland op eenige plaatsen niet voor handen, of eerst na den Ossian van Macpherson zijn geschreven geworden, zoo als bij voorbeeld: De Fingalsgrot op het eiland Staffa, die een anderen in klank wel eenigzins overeenkomenden, maar in beteekenis echter zeer verschillenden naam droeg. Ierland was tot aan de hervorming, het middelpunt van Celtische volksstammen, van waar, voor heen, de boom der verstandelijke beschaving zijne voornaamtse takken uitbreidde. Ook later nog had er tusschen Hooglanders en Ieren een levendig verkeer plaats, en zoo kwamen de Iersche Sagen naar Schotland over. Vóór Macpherson werden ook die liederen van Ossian door de Hooglanders voor Iersche geaouden: — eerst naderhand had de Nationale trots bij dezen een ander gevoelen doen ontstaan. Macpherson had zich eenige dezer liederen weten aan te schaffen. In zijn' Fingal bij voorbeeld, laten zich de Iersche bronnen overal aanwijzen; echter slechts in namen en gebeurtenissen; de taal, de beeldenpronk, de schilderingen en sentimentele zijn het eigendom van Macpherson.

Toen nu het eerste deel van den zoogenaamden Ossian zoo veel opgang had gemaakt, werd Macpherson vermeteler en schreef het tweede in dier voege, dat het, met uitzondering van een enkel gedicht, geheel en al uit zijn brein voortkwam. Hij verzuimde echter niet, eenige beelden, bijwoorden en wendingen in te lasschen, die of in alle volkspoëzij aangetroffen worden, of bijzonder daartoe geschikt waren, om bij de Hooglanders den weêrklank te doen ontstaan van die, welke zij in hunne jeugd (voor 1715) gehoord hadden. Kortom, hoezeer de Ossian van Macpherson in andere opzigten nog zoo veel verdiensten moge bezitten, was de zaak echter een volkomen bedrog.

DE GOUDEN VOETRING.

De gedachtenis der tooneelen, te midden van welke wij geboren en grootgebragt zijn, prent zich diep in des menschen zielin, vereenigt zich ten naauwste met elke gedachte en wordt als ware het een deel van deszelfs wezen. Hij kan dezelve nooit verwijderen, even min als hij het ligchaam kan afleggen, in hetwelk zijn geest werkt.

Bijna elke schakel van zijne latere gedachten is op eenig punt van den tooverkring, die zijne jeugdige denkbeelden omvat, verbonden; en zelfs al weet men het 't minst, dan is dezelve evenwel heimelijk tegenwoordig, op elke gewaarwording, op elke gedachte invloed uitoefenende, en aan al onze daden, aan al onze woorden, eene eigenaardige strekking gevende.

Men heeft mij de navolgende geschiedenis verhaald van een meisje, die de slavin van een Oostersch vorst was en een dunnen gouden ring om hare enkels droeg.

Zij was geëindigd met haren meester innig lief te hebben, en gevoelde zich zoo gelukkig in zijne liefde, als slechts mogelijk was.

Aangebeden, rijk getooid en bemind, zat zij op zekeren dag aan zijne zijde, in al de pracht der Oostersche weelde, toen haar oog eensklaps op den gouden ring viel, die haren enkel omsloot.

De gewoonte had denzelven zoo ligt gemaakt, dat zij er volstrekt niet meer aan dacht.

Op dit gezigt, schoten hare oogen dadelijk vol tranen, en haar minnaar, die daarvan terstond de oorzaak raadde, vroeg haar, met een blik van verwijt, of zij vrij wilde zijn?

Zij wierp zich op zijne borst en antwoordde: »Nimmer!"

Dus zijn de banden, die ons aan vroegere tooneelen en plaaten verbinden, waar wij gelukkige of ongelukkige uren hebben doorgebragt, dikwijlks onmerkbaar en vergeten, tot dat eenige toevallige omstandigheid er onze oogen heen wendt; maar als iemand ons vroeg, of wij die keten zouden willen verbreken, zou er bezwaarlijk eenig gevoelig mensch gevonden worden, die niet zonder aarzelen zou antwoorden: »Nimmer!"

SPAANSCHE WIJSBEGEERTE.

»Den dag na mijne aankomst te Vittoria," zegt een reiziger, die, kort geleden, Spanje bezocht heeft, »ging ik naar een Schoenmakerswinkel, om over het herstellen van mijne laarzen te spreken.

»Er was niemand in den winkel — de schoenmaker stond aan de overzijde van de straat, zijne *cigarito* rookende.

»Zijne schouders waren bedekt met eenen mantel, die vol gaten was. Hij zag er uit als een bedelaar, maar als een Spaansche bedelaar, zich eerder over zijne armoede schijnende te verhoovaardigen, dan te schamen.

»Hij kwam, de straat over loopende, naar mij toe, en ik verklaarde hem de reden mijner komst.

»»Wacht een oogenblik," sprak hij en riep dadelijk zijne vrouw.

»»Hoeveel geld hebben wij nog in huis?"

»»Twaalf picettas." (Omtrent zeven gulden.)

»»Dan bedank ik het om te werken."

»»Maar," sprak ik, twaalf picettas zullen niet eeuwig duren."

»»*Wie heeft den dag van morgen gezien!*" riep hij uit, mij den rug toedraaijende."

DE CHINESCHE NATUURONDERZOEKER.

Het Asiatic Journal deelt, het wedervaren mede van een' geleerden naturalist, die het expeditie-leger naar China gevolgd heeft, met het eenige doel om insecten op te zamelen. Hij had zich doen vergezellen door een Chinees van Chusan, die hem was toegeschenen de noodige kennis van insecten, en liefhebberij in het vak te hebben. En inderdaad, de Chinees zamelde een' ruimen oogst in; maar tot groote verwondering van den Europeschen naturalist zag hij, dat de verzameling, waartoe beiden hadden bijgedragen, verminderde in plaats van vermeerderde, toen hij op zekeren tijd zijnen medehelper verraste, die, de insecten bij de speld, waarmede zij zaten vastgestoken, opnemende, dezelve bij de vlam eener kaars hield, na ze met een weinig vet besmeerd te hebben, en vervolgens gebraden opat. De Engelsche natuurkundige vermeent, dat die Chinesche gulzigheid eene kostbare verzameling heeft doen verloren gaan.

Een buitengewone belooning is den vluggen feuilleton-schrijver Jules Janin ten deel gevallen. De Turksche Keizer heeft hem een orde-decoratie van diamanten gezonden. De kleine dagbladen hebben zich over dit voorval zeer vrolijk gemaakt. Nu ziet men, zeggen zij, welk een verdienstelijk werk het is, zich door feuilletons in het *Journal des Débats* beroemd te maken. Zelfs in Turkije is men verrukt over Jules Janin's aardigheden tegen Scribe en het vaudeville, en versiert men de borst van den grappigen feuilletonist met schitterende diamanten. Later bleek het echter, dat Jules Janin den minister Reschid-Pacha, toen deze zich in Parijs ophield, onderrigt in de Fransche taal en letterkunde had gegeven, en de Pacha zijne dankbaarheid op deze, voor hem niet zeer kostbare manier, had getoond, door zijnen meester te bewegen, om eene orde-decoratie naar Parijs te zenden. Het is goed, dat hij er haast mede heeft gemaakt; want reeds is hij geen minister meer, en zou hij derhalve niet meer in staat wezen, om zijnen taalmeester met de juweelen des Sultans te beloonen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. —— Adres bij J. L. Gellee. —— Sluit 27 dezer.

Het gekoperd driemast Galjootschip Wilkelmina, Kapitein John Nielsen Kliut. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 11 December.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Frederica Kapt. Klaas Boeles de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd Schooner Brikschip van Speijk, Kapt. D. Visser. —— Adres bij J. L. Gellée. —— Sluit 30 November.

Het Schoner Kofschip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

NAAR ROTTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip Harmonie, Kapt. B. J. Zoetekerk. —— Adres bij J. M. Samson.

Stand der Maan.

6	*NOVEMB.*	LAATSTE KWARTIER.
13	»	NIEUWE MAAN.
20	»	EERSTE KWARTIER.
28	»	VOLLE MAAN.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
27 ZATURDAG.	's morgens	5-15	's avonds	11-15
28 ZONDAG.	»	6-09	»	12-00
29 MAANDAG.	»	6-51	»	12-51
30 DINGSDAG.	»	7-42	»	1-42
1 WOENSDAG.	»	8-33	»	2-33

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.